

(Нови Репортер, 26. 12. 2012)

Сусретне ме недавно један факултетски колега, иначе савјетник у врхушки СДС-а, и рече ми без увијања: „Ми смо у странци љути на тебе (!) јер си у неком свом тексту рекао да се опоравак Републике Српске не може десити без њеног осамостаљења.“

Запрепастио сам се. Као прво, нисам то баш тако рекао. Сматрао сам и сматрам да у овом ентитету морамо, колико је то могуће, спријечити пљачке и преваре народа, непотизам, корупцију, распродају друштвених богатстава итд. Али, оно што је много важније - ми смо, најблаже речено, протекторат Запада. А према РС тај исти Запад односи се далеко горе него према Федерацији, гази нас својом чизмом: бомбардирања, демонизација, уцјене, свргавање легитимно изабраних представника, фаворизирање марионета, а све гарнирано тешким цинизмом, пошто тврди да нам све то ради у име хуманизма и људских права.

Дакле, та доктрина аутохтоног развоја нашег ентитета је фалш доктрина, пошто не може дати одговоре на слиједећа питања:

- прво, како се, опћенито гледано, нека земља која је у неоколонијалном положају може нормално развијати?

- зар ће они који су разбили Југославију, створили од тог простора низ неоколонијалних бана-република и крајње непријатељски се односили, и односе се према Србима, сада

одједном жељети наш развој?

- затим, како неки ентитет, који у међународним односима није признат као држава, може успостављати истински важне и корисне економске и остале везе?

- с тим у вези, како ријешити питање непомирљивости неграђанских струја Бошњака према „геноцидној“ РС, а без њих се не може водити никаква државна политика?

***

Овим упитима улазимо истовремено и у суштину актуелне проблематике, у оцјену Додиковог мандата. Додикова шестогодишња владавина Републиком Српском била је позитивна и негативна:

- позитивно се састоји у томе што је, на међународном плану, афирмирао овај ентитет малтене као државу. Волио нетко Додика или не, ова му се чињеница не може оспорити. Додик је схватио неоколонијални карактер Запада и његов маћехински однос према свему што је српско, и томе се одлучно супротставио, тражећи алтернативу на Истоку. За разлику од Запада, који ништа доброг није урадио за РС (на примјер, од свеукупне помоћи Запада, свега 17 посто отишло је у Републику Српску), заокрет према Русији и Кини донио је дашак будућности у облику инвестираног капитала и дотока сировина, уз могућност знатног повећања економског обима ове сурадње. Није све идеално у овом односу, али је далеко конкретније и перспективније од онога што Запад пружа: празну причу о Еуропи и о хипокризијским људским правима.

Самртно прољеће Милорада Додика?

Пише: Емил Влајки

четвртак, 27 децембар 2012 11:40

Све у свему, захваљујући храбром отпору западном антисрпском империјализму, Додик је, код већине Срба, у РС и Србији, постао њихов идол. Тако у Србији кажу: „Да нам је Додик предсједник, не бисмо изгубили Косово, нити би нас итко уцјењивао.“

- Додикова унутрашња политика у раскораку је са резултатима на вањском плану. РС је запала у тешко стање: висока незапосленост, владавина сиве и црне економије, распродаја друштвених богатстава, критично стање у здравству, ПИО, жељезницама, шумама, неразвијеност реалног сектора, милијардско неплаћање пореза итд. Пљачкашке приватизације нису никада озбиљно процесуиране, а локални силници, кријући се иза Додиковог ауторитета, осиромашивали су народ. Наравно, није све Додикова кривица. Један дио тога је наслијеђен, а његова странка је далеко од тога да буде компактна, како организационо, тако и морално, и очито га кочи у енергичнијим акцијама. Али, он не може избјећи добар дио командне одговорности за нагомилане проблеме.

***

Лоше стање у земљи искориштавају они извана који из крајње непринципијелних разлога желе да Додик оде. Постоји много индикација по којима се може закључити да се у РС припрема „наранџасто прољеће“ („наранџасте револуције“ које је оркестрирао Запад, као, на примјер, у Украјини, Либији, у Србији против Милошевића итд.). Другачије речено, дио Запада преко „велике баре“ хоће да свргне Додика ради његове вањске политике и, посебно, због његове економске оријентације према Русији. Постоји знатан ступањ вјеројатности да ће овога прољећа бити искориштени, а и усмјеравани, просвједи различитих категорија популације да би се Додик збацио. Тренутачно се са реализацијом тога стало због празника, слава и зиме.

***

Самртно прољеће Милорада Додика?

Пише: Емил Влајки

четвртак, 27 децембар 2012 11:40

Одлазак Додика значио би и крај Републике Српске, која би остала празна љуштура, административна провинција којом се управља из Сарајева. Видјевши оно што се догађа у Србији, овакав би слијед догађаја у РС значио пораз српства и, задуго, крај наде за било коју врст самосталности српских грађана и простора са обје стране Дрине.

Због тога, очување постигнуте самосталности Републике Српске није више питање позиције и опозиције, већ, прије свега, државно питање. У овом часу потребна нам је слога, а не планирани каос, лов на вјештице, и нова политичка гарнитура, којом се управља извана, умјесто старе. Народ завређује истину, збијене редове и јединство. Сходно томе, а да би се избјегло самртно прољеће које се припрема, ургентно су потребне краткорочне слиједеће мјере:

1. Неопходно је, у најкраћем могућем року, створити конзорциј пословних људи РС који ће својим капиталом покрити најтеже дефиците унутар система, тако да систем почне „лакше дисати“. То је, у овим тешким часовима, патриотска дужност оних који могу својим средствима то осигурати, а не да читав терет мјера опоравка падне, по тко зна који пут, на леђа радника и осталих грађана.
2. Ургентно је да политичке странке РС, до нових избора, формирају привремену владу националног спаса која ће уско сурађивати са споменутиим конзорцијем пословних људи, како у погледу краткорочних, тако и дугорочних мјера економске и социјалне политике.
3. Нужно је спровести хитну и обимну комуникацију са свима у БиХ и свијету који су вољни да Републици Српској помогну у овим тешким тренуцима.